

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 336/2026-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Michalom Hrivnákom, advokátom, Krížna 44, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-3C/22/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B1-3C/22/2023 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **prikazuje** v konaní sp. zn. B1-3C/22/2023 konať bez zbytočných prieťahov.
3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadostučinenie **500 eur**, ktoré **je** mu Mestský súd Bratislava IV **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava IV **je p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **1 014,41 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v označenom konaní. Zároveň žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietahov a priznal mu finančné zadostučinenie 2 000 eur, ako aj náhradu trov konania.
2. Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 336/2026-13 z 3. júna 2026 bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie v celom rozsahu.
3. Sťažovateľ, ktorý je príslušníkom Hasičského a záchranného zboru, podal 10. mája 2023 žalobu o zaplatenie 9 500 eur z titulu náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej porušením práva Európskej únie o úprave pracovného času a práva na odpočinok. Žaloba bola podaná na Okresnom súde Bratislava I. Od 1. júna 2023 je vec vedená na mestskom súde, ktorý sťažovateľa vyzval v novembri 2023 na zaplatenie súdneho poplatku. Následne 13. decembra 2023 vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe. Žalovaný sa k žalobe vyjadril 17. januára 2024, na čo sťažovateľ reagoval vyjadrením zo 14. marca 2024. Repliku sťažovateľa zaslal súd v máji 2024 žalovanému, ktorý sa k nej vyjadril v júli 2024. Sťažovateľ doručil 31. júla 2024 súdu vyjadrenie, ktoré súd doručoval žalovanému. Mestskému súdu bolo 11. februára 2025 doručené vyjadrenie žalovaného a zároveň podanie sťažovateľa, v ktorom poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave. Tieto písomnosti súd následne doručoval stranám, 10. apríla 2025 doručil žalovaný sumarizáciu námietok a prehľad judikatúry. V ďalšom období mestský súd nevykonával žiaden úkon a nevydal žiadne rozhodnutie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta neefektívnosť postupu mestského súdu. Konanie trvá od mája 2023, no súd od podania žaloby do podania ústavnej sťažnosti meritórne vôbec nekonal. Doterajší priebeh konania je charakteristický dlhými obdobiami úplnej procesnej nečinnosti súdu. Došlo len k výmene písomných podaní a vyjadrení medzi stranami. Aj táto korešpondenčná činnosť je neprimerane dlhá, nesústredená a bez efektu na nariadenie pojednávania vo veci samej. Sporové strany žiadnym spôsobom neprispeli k priebehu konania, písomne reagovali v súdom stanovených lehotách. Predmet konania nie je právne zložitý a ani neobsahuje medzinárodný prvok. Uvedené hľadisko ani nie je podľa sťažovateľa v aktuálnej fáze konania podstatné pre posúdenie sťažnosti, keďže súd od podania žaloby meritórne nekonal. Aktuálna dĺžka konania odôvodňuje aspoň prvostupňové rozhodnutie, no vo veci ešte nebol určený termín pojednávania. Sťažovateľ nepodal sťažnosť predsedovi mestského súdu na prietahy v konaní, dovodiac tým, že nepredstavuje postačujúci a účinný prostriedok na odstránenie protiprávneho stavu zapríčineného porušením práva

na prerokovanie veci v primeranej lehote. Pri rozhodovaní o finančnom zadost'učinení požaduje vziať do úvahy skutočnosť, že v konaní nie je žiaden meritórny pohyb.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

5. Mestský súd vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti potvrdil sťažovateľom opísaný doterajší postup v konaní. Zdanlivá nečinnosť súdu bola zapríčinená okolnosťami objektívnej povahy, ako sú personálne zmeny v súdnom oddelení, rozsiahlosť oddelenia, zmena súdnej mapy a sťahovanie do nového sídla súdu v období od februára 2026. Obdobne sa vyjadril zákonný sudca, ktorý uviedol, že v konaní súd priebežne konal do apríla 2025, keď bolo doručené vyjadrenie strany. Následne súd vo veci nekonal z objektívnych dôvodov (viac ako 270 pridelených nerozhodnutých spisov). Sudca uviedol, že vo veci nariadil pojednávanie na 15. september 2026. Poukázal na to, že sťažovateľ nevyužil možnosť obrátiť sa na súd a požiadať o nariadenie pojednávania.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikáтуру Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

7. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikátúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikátúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

8. Pri posudzovaní kritéria zložitosti veci dospel ústavný súd k záveru, že ide o vec, ktorá nevykazuje črty mimoriadnej skutkovej či právnej zložitosti a tvorí bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov. Skutkovú či právnu zložitosť veci nenamietal aj mestský súd vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti.

9. Na strane sťažovateľa nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by negatívne ovplyvnila dĺžku napadnutého konania.

10. Z hľadiska postupu mestského súdu je možné konštatovať, že od podania žaloby v máji 2023 do apríla 2025 súd vykonával procesné úkony nemeritórnej povahy. V uvedenom období súd predovšetkým získaval vyjadrenia strán a zabezpečoval ich doručovanie na repliku a dupliku. Postup v uvedenom období bol v zásade plynulý. Je však potrebné uviesť, že zložitosť veci neodôvodňovala, aby administratívne úkony súvisiace s prípravou rozhodnutia trvali dva roky.

To platí o to viac, že po tejto fáze konania nenasledovalo pojednávanie a meritórne rozhodnutie, ale obdobie úplnej nečinnosti súdu. To má za následok, že konanie v čase podania ústavnej sťažnosti trvalo už tri roky a nebolo nariadené ani jediné pojednávanie. Ústavný súd zároveň zdôrazňuje, že postup súdu spočívajúci len v samotnom vykonaní rôznych úkonov, ktoré však nevedú k meritórnemu ukončeniu sporu, nie je možné považovať za postup efektívny, sledujúci odstránenie stavu právnej neistoty (m. m. I. ÚS 109/2021).

11. Tiež je potrebné uviesť, že akékoľvek systémové nedostatky, resp. preťaženia v oblasti výkonu spravodlivosti, nemožno pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru oslabiť.

12. Ústavný súd po zohľadnení celkovej dĺžky namietaného konania s prihliadnutím na neefektívny postup a aj zistenú nečinnosť mestského súdu dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k prietahom, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku).

13. Keďže napadnuté konanie nie je právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal, aby mestský súd v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku).

14. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiada o priznanie finančného zadosťúčinenia 2 000 eur, poukazujúc na nečinnosť mestského súdu.

15. Cieľom primeraného finančného zadosťúčinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

16. Pri rozhodovaní o finančnom zadosťúčení ústavný súd prihliadal na konštatovanú neefektívnosť a aj nečinnosť mestského súdu, doterajšiu dĺžku konania, charakter a predmet napadnutého konania (vec sťažovateľa nespadá do okruhu tzv. privilegovaných typov konania, ktoré si vo všeobecnosti vyžadujú postup súdu s osobitnou starostlivosťou). Ústavný súd zohľadnil, že sťažovateľ až do momentu podania ústavnej sťažnosti v máji 2026 nesignalizoval nespokojnosť s priebehom konania, neurgoval rozhodnutie vo veci, nevyužil možnosť podania sťažnosti predsedníčke mestského súdu, čo nesvedčí v prospech záveru o pociťovaní právnej neistoty sťažovateľa. Vzhľadom na to ústavný súd považoval priznanie 500 eur pre sťažovateľa za primerané finančné zadosťúčinenie (bod 3 výroku). Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadosťúčinenia ústavný súd návrhu sťažovateľa nevyhovel (bod 5 výroku).

V.

Trovy konania

17. Zistené porušenie základných práv sťažovateľa odôvodňuje to, aby mu mestský súd podľa § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nahradil trovy konania, ktoré vznikli právnym zastúpením.

18. Výška náhrady bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon v roku 2026 je 396,50 eur. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti 2 x 396,50 eur), čo predstavuje 793 eur, spolu s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 15,86) predstavuje náhrada trov 824,72 eur. Táto suma sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca sťažovateľa je platiteľom tejto dane. Spolu tak sťažovateľovi patrí náhrada trov konania vo výške 1 014,41 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2026

Robert Šorl
predseda senátu